

МОЛОДИЙ КОМБАЙНЕР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання IX.

№ 84 (940).

ЧЕТВЕР, 18 ЛИПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

ДО ВАС ПРИЙДУТЬ ВИПУСКНИКИ...

Вчора відбулося засідання обласної комісії по трудовлаштуванню молоді. Присутні ознайомилися із станом підготовки підприємств, будов, організацій, колгоспів та радгоспів Долинського району, м. Знамянки, тресту «Кіровоградпромбуд» до прийому на роботу випускників загальноосвітніх шкіл. Відзначалася непога-

на підготовка в радгоспі імені Карла Маркса Долинського району, локомотивному і вагонному депо ст. Знамянки, а також у будівельному управлінні № 1 «Кіровоградпромбуд».

Хоч у згаданих районах деякі підприємства, колгоспи та організації по-справжньому уболівають за вчорашнього випускника, це — не заслу-

га районних комісій по трудовлаштуванню. Вони майже зовсім випустили з поля зору стан готовності підприємств до прийому на роботу випускників, не приділяють належної уваги проведенню урочистих посвячень юнаків і дівчат у молоді робітники, врученню трудових книжок, першої заробітної плати тощо.

● ДЛЯ ЮВІЛЕЙНОГО ГОСТИНЦЯ

НАЙКРАЩИЙ МУЛЯР — МИКОЛА КОВАЛИЩИН

Команда-переможець — молоді муляри будівельного управління № 2.

СУБОТНІЙ ранок грався білими шматками. На проспекті 50-річчя Жовтня, неподалік від магазину «Світлячок», збираються люди. То три команди від трьох будівельних управлінь тресту «Кіровоградпромбуд». О десятий годині вони шикуються навпроти суддівського столу. Голова оргкомітету секретар комітету комсомолу тресту Леонід Балюк приймає рапорти секретарів комсомольських бюро управлінь про готовність колективів до змагань. Доповідає про це головному арбітру, керуючому трестом В. І. Мірошніченку.

Четвертий поверх споруджуваного будинку розпів різнобарвними сорочками. Задзвеніли кельми. Тридцять кращих молодих спеціалістів почали мірятися вмінням і кмітливостю. Кожному треба покласти 300 цеглин.

Такі змагання на честь 50-річчя Ленінського комсомолу вже проводились в управліннях. Зараз — трестівські. Яка ж користь від них, що дають вони молодим будівельникам? З цими запитаннями я й підійшов до керуючого трестом тов. Мірошніченка.

— Уявіть собі, що це не будівельний об'єкт, а зелений килим стадіону. — почав Володимир Ілліч. — На ньому вишикувалися десятки спортсменів. Кожен в напруженні, кожен готовий викласти, на що тільки здатний. Так і тут. Безумовно, насамперед зараховується якість, але й швидкість береться до уваги. А вона не в кожного однакова. Все залежить від практики, кмітливості. Ці змагання й дають можливість виявити кращих, загальної їх досвід і запровадити серед всіх мулярів.

Там, на горі, де дзвенять кельми, хтось порушив правила змагань. Головний арбітр дав знак лінійному судді: мовляв, пильнуй, а сам продовжує:

— Вже після змагань в управліннях почали створювати школи передового досвіду бригадирів. Так, наприклад, кращий бригадир другого будівельного управління Микола Дудник певний час попрацював у колективі третього управління. Гешадій Гвоздьов замість нього прийшов у БУ-2. В кожного були свої «секрети». Тепер ними володіють обидва колективи. Набагато підвищилась продуктивність праці.

А тим часом муляри вже клали останню цеглу. Судді перевіряють зроблене. Знову команди шикуються. Грає музика. Через кілька хвилин зачитується суддівський протокол.

Команду першість здобули муляри другого управління. Вони найшвидше впоралися з кладкою, не поступилися і якості роботи. Під описки присутніх їм вручають кубок переможців. В особистому залку перше місце здобув Микола Ковалищин з будуправління № 2. Він разом з помічником Анатолієм Лопатюком виконав норму за одну годину шістнадцять хвилин. На другому місці представник першого будівельного управління Євген Полунчиков, на третьому — Валерій Мороз з другого управління. Їм вручаються призи, грамоти.

Приз за найкращу якість роботи завойовала муляр третього управління Люда Кравченко. Серед наймолодших учасників змагання красою виявилась вісімнадцятирічна Валя Балєва.

Отримала приз і краєвощиця Галя Полтавська. Всі учасники змагань задоволені її допомогою. Крім пам'ятних подарунків, грамот і подяк організатори змагань підготували молодим будівельникам ще кілька сюрпризів. Марію Кобиляцьку і Василя Мошак нагороджено путівками для поїздки на ВДНГ, а Поліну Ясіньку — путівкою до Києва.

Та, мабуть, найбільшу радість суботній день приніс Людмилі Кравченко, Валентині Балєвій і Василеві Сорочі. Їм тут же на урочистій лінійці вручено посвідчення мулярів четвертого розряду. До цього вони мали третій розряд.

Конкурс мулярів на честь ювілею ВЛКСМ дав хороший поштовх в роботі будівельників. Я був свідком неприємних заздощів старших спеціалістів. Як виразили більшість сльозували вони за майстерністю своїх молодих колег, бентежились за нещадчі і жалкували, що їх вік не дозволяє стати поряд.

Були й недоліки. Ось один з них. Крім швидкості і якості в роботі, оргкомітет оголосив приз за організованість і форму команд. Муляри врахували й це. Готувались. Особливо красива форма була в юнаків та дівчат першого управління.

Будівельники другого будівельного управління відзначились організованістю.

Судді ж чомусь про це навіть не згадали, коли підводили підсумки.

І все ж, незважаючи на окремі недоречності, конкурс пройшов добре. Частіше б так.

О. ЛЯДАН.

м. Кіровоград.

ЗМАГАННЯ МОЛОДИХ ЖЕНЦІВ

З метою більш широкого залучення комсомольців і молоді до збирання врожаю колосових, високопродуктивного використання техніки бюро обкому комсомолу разом з обласним управлінням сільського господарства та правлінням науково-технічного товариства сільського господарства зобов'язало міськкомі, райкоми ЛКСМУ, первинні комсомольські організації підняти на ще вищий рівень змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів збиральних агрегатів, окремих молодих механізаторів, всіх юнаків та дівчат колгоспів та радгоспів, відділень та об'єднань «Сільгостехніки», автосподарств, хлібоприймальних пунктів.

Оголошено конкурс на кращого молодого комбайнера області. В ньому можуть взяти участь всі молоді комбайнери, комсомольсько-молодіжні екіпажі. Переможцями стануть ті, хто збере врожай на найбільшій площі і матиме найвищий намотот зерна. Кращий молодий комбайнер області — переможець конкурсу — буде занесений до Книги пошани обласної комсомольської організації, отримає цінний подарунок — транзисторний радіоприймач. А члени його екіпажу будуть нагороджені Почесними грамотами обкому ЛКСМУ і премійовані іменними наручними годинниками.

Інші молоді комбайнери — кращі в кожному районі — нагороджуються Почесною грамотою обкому ЛКСМУ і преміюються цінними подарунками.

Комітети комсомолу мають уміло використовувати засоби матеріального і морального заохочення.

На місцях міськкомів, райкомів ЛКСМУ, районним виробничим управлінням сільського господарства рекомендовано провести районні конкурси на кращого молодого комбайнера.

Комітети комсомолу колгоспів і радгоспів, райкоми ЛКСМУ мають постійно надавати практичну допомогу парторгів та господарським органам, спеціалістам в правильній розстановці молоді на життєвому полі, вони повинні сприяти зміцненню трудової дисципліни, впровадженню прогресивної організації праці в період жнив, забезпеченню двозміної роботи збиральних агрегатів, перевезенню зерна від комбайнів на токи, приймальні пункти.

Нині мають підвищити свою активність молоді культурармії. Разом з цими активістами райкоми ЛКСМУ, комітети комсомолу колгоспів та радгоспів покликані створити хороші культурно-побутові умови для хліборобів, які збирають урожай, обладнати в полі, на токах, польових стагах тракторних бригад червоної кутки, агітмайданчики.

В дорогу сьогодні мають вирушити загони «Комсомольського прожектора». Організуючи рейди, молоді дозорці повинні слідкувати за якістю збирання, перевезення та збереження врожаю. До участі в охороні врожаю зернових та здійснення контролю за ходом збиральних робіт комітетам комсомолу рекомендовано залучати комсомольців та молодь, піонерів та школярів створювати на кожній виробничій ділянці контрольні пости, оперативні групи КП. Всі зусилля молодих дозорців слід спрямувати на боротьбу з втратами та розбазарюванням зерна.

В тебе екзамєн, молодий хліборобе. Скласти його на відмінно — твій обов'язок перед святом — 50-річчям ВЛКСМ.

Валя БАЛЄВА отримала приз наймолодшого учасника змагань.

Марії КОБИЛЯЦЬКІЙ з БУ-1 щойно вручили нагороду — путівку на ВДНГ.

Фото В. КОВПАКА.

КЛУБ «ДОРОГА»

ВІДШУКАЙ СВОЮ ПРИНАДУ

Іх п'ятеро: голови колгоспів, комсомольський працівник і вісімнадцятирічний хлопець — вчорашній випускник середньої школи. Погляд наймолодшого вогнистий, дещо збентежений.

— Я не розумію, чого мене осуджують, — це він до колгоспних керівників. — Іду я з села. Може, стану машиністом тепловоза, а, може, в інститут поступлю...

— От бачиш: ти ще досі не визначив, ким тобі бути. І в селі не хочеш залишатись. А он твій сусід механізатором стане, пішов оце причіплювачем до трактора... То, може, б і ти...

Юнак ще більше бентежиться:

— Я не хочу бути механізатором!

— Чого?

— Бо... не згоден лежати восени на закоцєній землі під трактором і викручувати гвинтики...

Мої поважні колеги втрачають рівновагу. І вже до хлопця:

— Ех, ти, грамотію!.. А твій же дід і батько хліборобами були...

Я тоді ладен був заступитися за хлопця. Та стримався.

Того вечора довго думав про цей випадок, про долю вісімнадцятирічного хлопця.

Нині його не варто осуджувати, що залишася село. Хай собі їде, хай шукає, хай дивиться на світ. І він неодмінно знайде свою зорю.

Тільки жаль, що хлопець не побачив її раніше. А це могло б статись, якби голова колгоспу, інші артільні активісти, старші друзі-комсомольці почали розмову з юнаком не тепер, коли він прийшов у Будинок культури попрощатися з однолітками.

Я певен, що хлопець сьогодні не стояв би на роздоріжжі, коли б він жив у нашій Пантазіївці. Наші сільські комуністи, комсомольські активісти артілі бачать молодь ще тоді, як вона за шкільною партою. Іду в школу я, йде знатна ланкова, йде молодий механізатор. Триває розмова про круті життєві дороги, про місце людини на землі. І найбільше, звісно, про хліборобську професію. Бо ми її вибрали. І хочемо, щоб честь хліборобська підносилась якнайвище.

А зайдіть у шкільну «Кімнату слави». Поруч портретів воїнів-земляків, що не вернулись з далеких фронтів додому, — портрети кращих людей колгоспу.

На випускному вечорі не беруть агітувати юнаків та дівчат йти працювати у колгосп. Радяться зі своїми старшими друзями, прислухаючись до поклику свого неспокойного серця, юнак і дівчина з етатом зрілості вже бачать своє сонце. І тут, перед своїми батьками, вчителями вони заявляють, що їдуть поступати в інститут, технікум, одкривають свою мрію, що хочуть побувати на далекій комсомольській будові.

А більшість:

— Ми до вас!

І ми вітаємо їх. А ті, що вибрали інші професії, теж такі потрібні для нашого хліборобського роду, їдуть вчитись. І ми допомагаємо їм. Вони потім вертаються в Пантазіївку лікарями, вчителями, інженерами.

Половнилась колгоспна сім'я. І в нас уже турбота, щоб молодий хлібороб ще більше полюбив ту стежку, на яку він ступив. От хоча б бригада механізаторів. Тут більше половини — молодь, комсомольці. Групокомсорг у бригаді Микола Гарасенко. Це — син бува-лого механізатора Петра Гарасенка. Дружина цього колгоспника — доярка. Ще один син, Володимир, теж тракторист.

Звітайте на польовий стан тракторної бригади. Стоїть гарний будинок. В ньому — кімнати для спеціалістів, кімната-читальня, їдальня. Поруч з цим будинком ще один — лазня. Комсомольці посадили великий сад, обладнали спортивні майданчики, по-господарському виставили машини. А коли механізатору потрібно полагодити трактор, то не лягає він на замерзлу землю, як це бачив у своєму колгоспі вісімнадцятирічний хлопець, якого я хотів захистити. В нас є добротні майстерні, все необхідне для ремонту.

Ще недавно ми бідкались, що немає кому працювати на молочно-товарній фермі. Звісно, молодь побоювалась йти туди, бо в корівниках треба було працювати з світанку до пізнього вечора. Корми розносили ряднами, чистили підлогу і вивозили гній возом. І до всього ще й ручне доїння.

Тепер в нових корівниках — доїльні апарати типу «Імпульс», автопоїлки, транспортери, механічні візки. Комсомолки Людмила та Валя Криворучки побували на курсах майстрів-наладчиків, згодом й інші доярки навчалися. Сьогодні на фермі в нас двозмінка. Надої молока сягають 11—12 кілограмів. Кожна доярка щомісяця має 100—120 карбованців.

І це ще не все. Ми довго стежили за діяльністю правління колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району. Там молодим трудівникам завяли:

— Виконаєте свої зобов'язання — отримаєте у виногороду телевізори.

Першими мали такі гостинці тваринники.

І ми теж нині широко застосовуємо матеріальні стимули. Подякувати хліборобу за сумлінну працю — дуже важливо. Доглянули дбайливо плантації цукрих ланки Ліди Третяк, Ольги Криворучко, Юлії Крисько, і ми вітали їх перед всіма колгоспниками. Визначили спеціалісти артілі, що механізатори Іван Лифар та Микола Пінчук найкраще працювали на бурякових та кукурудзяних площах, обробляючи міжряддя, підживлюючи рослини органо-мінеральними добривами — і їм, механізаторам, теж дяка.

Молодий колгоспник бачить, що про нього дбають, його шанують. І він знову й знову береться за нові добрі діла. Син не хоче осоромити батька, донька — матері. І всі вони — за хліборобську честь.

І ще про красу. Вона всюди вабить людину. Та якщо ти сам її творець, то берегтимеш ще більше. І коли ми беремо-

ся створювати в селі якісь обнови, то неодмінно кличемо до гурту молоді. Упорядковували вулиці. Найбільше тут постарались комсомольці. Будували Палац культури, школи, побутові майстерні, їдальню, пекарню — теж хлопці й дівчата не були осторонь, працювали поруч з майстрами.

Кілька слів про молоду сім'ю. Наша мета — зробити її якнайміцнішою. Влаштувати комсомольське весілля — це не перша й не остання турбота. Допомагаємо молодожонам побудувати хороші будинки, створюємо умови, щоб молода мати не сторонилась громадської роботи.

Партійна організація артілі разом з комсомольською організацією прагне, щоб після роботи на тваринницькій фермі чи в полі колгоспник мав можливість щонайкраще провести свій час. Звітайте увечері в нашу Пантазіївку. Біля клубу озивається баян, звучить молода пісня. Гомін на спортивних майданчиках. Кожен комсомолец, кожен юнак і дівчина знайшли собі добре діло. І в людини — гарний настрій, ясні надії.

Часом чую:

— Якщо все готовеньке піднести їм, безумовно, не відмовляться.

Ні, маю з неба не сиплеться. Ми лише допомагаємо своїм синам і дочкам показати ті місця, де найбільше скарбів. А вони вже самі, крокуючи поруч своїх батьків, піднімають з глибин те багатство. І стає міцніший наш хліборобський рід.

Я. АЛЕНЬКОВ,
голова колгоспу імені Держинського Знамянського району.

ВСЕСОЮЗНА ГРОШОВО-РЕЧОВА ЛОТЕРЕЯ „ІХ ВСЕСВІТНІЙ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ“

Центральний комітет ВЛКСМ і Комітет молодіжних організацій СРСР прийняли рішення провести в другому півріччі 1968 року всесоюзну грошово-речову лотерею «ІХ Всесвітній фестиваль молоді і студентів» на суму 50 мільйонів карбованців. З них 25 мільйонів карбованців належить одержати у вигляді речових і грошових виграшів. Серед виграшів — 2100 автомобілів «Волга», «Москвич», «Запорожець», 1400 мотоциклів різних марок, 3700 моторолерів і мопедів, велика кількість велосипедів, кіно-фотоапа-

ратури, туристського спорядження, культурного та спортивного інвентаря. По лотерейному білету можна також виграти путівку до молодіжних туристських таборів бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» або путівку для екскурсії по історичних місцях нашої Батьківщини. Всього буде розіграно 8 мільйонів 700 тисяч речових і грошових виграшів.

Доходи, одержані від лотереї, буде використано на покриття витрат, зв'язаних з участю радянської делегації в ІХ Все-

світньому фестивалі молоді і студентів, на подальше поліпшення спортивної та оборонно-масової роботи серед молоді, на підготовку і перепідготовку кадрів комсомольських та піонерських працівників, на будівництво поліграфічної бази молодіжних видавництв, молодіжних туристських таборів.

Лотерейні білети випускаються вартістю в 50 копійок і розповсюджуватимуться комсомольськими організаціями на основі повної добровільності серед комсомольців і молоді, військовослужбовців та інших груп населення.

Тираж виграшів відбудеться в Москві 15 січня 1969 року.

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

ГЛЯНЬТЕ ПРАВОРУЧ!

Будеться, розквітає наша Кіровоградщина. Де колись було село — розкинуло свої проспекти селище міського типу, де було селище — піднімається багатоповерховим будинками нове місто. Розширюється сітка автошляхів.

На шляхах і вулицях з дня на день збільшується кількість «МАЗів», «КРАЗів», «Волг», «Москвичів», «Запорожців». А з збільшенням потоку машин збільшується і можливість автокатастроф. Особливу небезпеку являє собою потік машин для дітей і підлітків. Як попередити дитячий травматизм на вулицях населених пунктів та шляхах Кіровоградщини?

Бюро обкому ЛКСМУ оголосило місячник посиленої пропаганди безпеки руху транспорту і пішоходів. На прохання редакції на чолі Кіровоградського міського шляхового відділу обласного управління охорони громадського порядку В. О. Синицький ділиться думками щодо можливості попередження травматизму внаслідок шляхових пригод.

Здається, кожен громадянин повинен знати правило, що, переходячи вулицю, треба подивитися праворуч, а потім ліворуч. І все ж трапляються випадки травматизму, а то й смертності внаслідок недодержання правил вуличного руху саме пішоходами.

Хіба рідко можна побачити, як молоді люди, а то й літні, сміючись чи бесідуючи, як на прогулянці, переходять вулицю Карла Маркса, де потік автотранспорту особливо інтенсивний. Такі безпечні знають, що за їх життя відповідає водій, хоч правила вуличного руху порушують вони. Саме вони, «безпечні», не вчать своїх дітей правилам вуличного руху, і саме вони стають жертвами автомобільних катастроф.

Читач скаже, що, мовляв, справа врятування потоплюючих — справа рук самих потоплюючих. Ні, не про це я веду мову. В багатьох випадках автомобільні катастрофи відбуваються і з вини водіїв. Ось приклад. По Бобринському шосе мчить мотоцикліст з пасажиром на задньому сидінні. Перелетів одну машину, другу, явно перебільшуючи швидкість, і не помітив третьої, що перетинала вулицю. Водій загинув, пасажир покалічився.

Де ж вихід? Адже люди різні, різні їх характери. Один любить розвивати шалену швидкість, другий — їздити повагом. Вихід є, вірніше, не один, а два. По-перше, це пропаганда додержання правил

безпеки руху і, по-друге, створення належних умов для руху автомобільного транспорту в місті.

Що стосується першого, то міське шляхове відділення Кіровоградського ОУОГП доклало і докладає чимало зусиль, щоб зменшити кількість нещасних випадків на вулицях міста. В кожному автогосподарстві створені куточки безпеки руху, де інженери по техніці безпеки проводять заняття з водіями. Міське автоінспекцією перепрено на справність лише за останні п'ять місяців більше 63 тисяч машин і автобусів.

Особливу увагу автоінспекція разом з міським комсомолом приділяють пропаганді правил безпеки вуличного руху серед школярів. Останнім часом в школах і піонерських таборах прочитано близько 300 лекцій, в яких лектори — держінспектори В. О. Левченко, В. Я. Гольденберг, О. С. Лук'янов, В. Я. Кучинський та інші на живих прикладах, докладно і просто розповідають дітям про важливість додержання правил вуличного руху.

Але треба сказати, що і в цьому питанні ми робимо ще досить мало. В місті ще погано працюють загонами юних регулювальників, в школах майже не проводяться спеціальні ігри, які виробляють б в учнів навички додержання правил вуличного руху.

Для безпеки руху велике значення має й те, в яких умовах працює

водій. Ми зафіксували вже кілька нещасних випадків на мосту через Ігулу (вул. Карла Маркса). Хіба не можна, скажімо, розширити проїжджу частину мосту за рахунок тротуарів, а переходи обладнати за перилами? Можна. І це не потребує якихось особливих коштів, не потребує реконструкції мосту.

Вважаю, що розмова про безпеку руху автотранспорту в місті Кіровограді була б набагато реальнішою, якби на вулицях імені К. Маркса, Крива, Червоногвардійській встановили односторонній рух. Кому доводилося вистояти на перехресті вулиць Яна Топла і Карла Маркса, той знає, яку безладною валькою там снують автомобілі, автобуси, мотоцикли і т. д. А налагодити туг рух, як і на перехрестях вул. Карла Маркса — 50-річчя Жовтня, складності не являє. Для цього треба лише обладнати «острівки», які б направляли рух транспорту, після чого встановити відповідні знаки і світлофори.

Мабуть, багатьом доводилося проїждати вулицями Фрунзе, Колгоспної, Червоногвардійською, Карла Лібінєхта, 50-річчя Жовтня, де потік автотранспорту досить солідний. Так ось, на цих вулицях можна спостерігати такі явища. Допоміжні в'їзди різноманітних автомобілів черпаючим ходом повзе, зупинючись, а попереду понажно вилітає копитами вороний чи булань. Перехожі вичікують тимчасову зупинку і кидаються ледве не під колеса автотранспорту.

Можливо, дійсно, для вороних і булань знайти інші вулиці, де б їм ніхто не заважав і вони нікому? Це ж стосується тракторів.

Звичайно, в газетній статті не навези усього, що хотілося б бачити зробленим в місті для поліпшення безпеки руху, для ліквідації випадків травматизму внаслідок порушення правил. Якщо братися за вирішення питання безпеки вуличного руху в місті, то вирішувати його треба комплексно: тут і пропаганда додержання правил безпеки руху, і створення умов для водіїв та перехожих, щоб їх дотримуватися.

В. СИНІЦЬКИЙ,
начальник міського шляхового відділу Кіровоградського ОУОГП.

Фото Г. ЗУБЕНКА,

ТВІЯ РОВЕСНИК
ЗА РУБЕЖЕМ

МІЦНІЄ ГОЛОС СТУДЕНТСТВА

Червень нинішнього року пройшов у Туреччині під знаком могутніх виступів студентства, що відстоює свої права. На сільськогосподарських факультетах університетів Анкари, Ерзурума та Ізміра ці виступи набули форми бойкоту занять, а потім і екзаменів. Учасники бойкоту займали університетські будинки та аудиторії, не допускали появи у стінах вузів професорів і викладачів, примусили викласти на невизначений час літню екзаменаційну сесію.

Поступово рух бойкоту охопив всі невеликі університети країни. Турецькі студенти висувають ряд конкретних вимог: радикальна зміна системи вищої, особливо університетської освіти; забезпечення всіх потребуючих студентів і гуртожитком; зниження ціни на підручники та інші навчальні посібники; забезпечення роботою випускників.

«Ми вимагаємо революційних перетворень і хочемо мати своє слово у керівництві університету», — заявили, наприклад, студенти Стамбульського університету.

Вимоги про відставку окремих керівників вузів, професорів і викладачів дуже часто носять політичний характер. Так, студенти факультету іноземних мов та історичної географії Анкарського університету діяли ще рішучіше. Вони захопили будинок сільськогосподарського міністерства і вимагали відставки міністра сільськогосподарства Бахрі Дагдаша, оголосивши його «небажаною людиною». Переломний момент відразу ж опублікував заяву, в якій говорилося, що вимоги студентів будуть задоволені.

Бойкот, в якому, за підрахунками американського агентства Асошіейтед Пресс, взяло участь 65 тисяч студентів, викликав серйозне занепокоєння у керівників Турецької Республіки. Виступаючи на засіданні парламентської групи правлячої Партії справедливості, прем'єр-міністр країни Сулейман Демірель заявив з приводу студентських заворушень, що «станове дуже серйозне». Питання про студентські заворушення було присвячене екстремне засідання ради міністрів, а міністр внутрішніх справ Сюкан і міністр освіти Ертем обмірковували необхідні заходи з тим, щоб затримати ріст студентських виступів.

Студенти не були самотні у своїй боротьбі. На підтримку їх вимог виступили, зокрема, Федерация товариств турецьких вчителів, Федерация професорів вчителів початкових шкіл та інші організації, керівні діячі найкрупнішої опозиційної Народно-республіканської партії.

Генеральний секретар Народно-республіканської партії Бюлент Еджевіг відзначив, що студентські виступи — це реакція молоді на вади, існуючі як в соціальному ладі, так і в системі освіти. «Нинішній уряд», — підкреслив він, — не має уявлення, як вирішити студентські проблеми. Необхідно належним чином оцінити рух студентів і змінити застарілу систему освіти».

В результаті боротьби, що тривала кілька тижнів, студентство Туреччини примусило більшість керівників університетів і вузів піти на більш чи менш значні поступки. З повідомленнями преси, у Стамбульському університеті вирішено, зокрема, відмінити існуючий зараз порядок відчислення студентів за нездачу екзаменів, запровадити знову екзаменаційну сесію, знизити ціни на навчальні посібники. В результаті конфлікту між студентами і викладачами на технічному факультеті Егейського університету ряд викладачів був змушений піти у відставку. Пти назустріч студентським вимогам прийшлося також деканам більшості факультетів Анкарського університету.

Хоча бойкот у більшості вузів країни закінчився, не всі вимоги студентів задоволені.

В. КУДЕЛІН.
(ТАРС).

СЕКРЕТ МОЛОДОСТИ

Нет,
не те «молодежь»,
кто, забывшись
в лужайку да в лодку,
начинает
под визг и галдеж
прополаскивать
водою
глотку.

Нет,
не те «молодежь»,
кто весной
ночами хорошими,
раскрывавшись
модой одеж,
подметаает
бульвары
клевшами.

Нет,
не те «молодежь»,
кто восхода
жизни зарево,

услыхав в крови
зудеж,
на романы разбазаривает.
Разве это молодость?
Нет!

Мало
быть
восемнадцати лет.
Молодые —
это те,
кто бойцовым
рядам поредельм
скажет
именем
всех детей:

«Мы
земную жизнь переделаем!»

Молодежь —
это имя —
дар
тем, кто влит в боевой КИМ,
тем,
кто бьется,
чтоб дни труда
были радостны
и легки!

1928.

До 75-річчя від дня народження В. В. Маяковського

Читайте
і задріть:
я—
громадянин
Радянського
Союзу!

ТАКІ ХЛОПЦІ З «ГОВЕРЛИ»

оплесками зустрічають на сцені полку загону Олександра Зіченка з гуморесками Остапа Вишні, Євгена Кравченка. Притихає зал і годі, коли виступає з ліричними піснями кухар загону Зоряна Білик. Вечорами в клубі села студенти виступають з лекціями, бесідами, а на ранок — знову будівництво. Отакі хлопці і дітнота з «Говерли».

О. ШКЛЯРУК,
комісар обласного студентського будівельного загону.

ВІН НЕ БУВАВ у наших краях, та літературна мова 20-х років залюбки читала карбовані рядки його віршів. Єлисаветградський «Юголеф», очолюваний Семеном Трегубом, пропонував свого улюбленого поета в робітничих аудиторіях міста. Назавжди лишилась у кошиках «юголефівців» любов до поезії. В житті багатьох, хто вступав до літературних лав у 20-х—30-х роках, глибокий слід лишили прикраси поезії Володимира Маяковського. Про це відважно підтвердження хоч би і в творчості кировоградців Олександра Роховича, Арсена Тарковського, Семена Трегуба, Марка Серебрянського.

Я не ручуюсь, що надіслане мною оповідання може бути надрукованим у вашому журналі, але прошу вас мені особисто написати листа про помилки, за що буду дуже вдячний.

З привітом Л. РАВІЧ.

Цього листа надрукував журнал «Новий Леф» (№ 6, 1928 рік). Після листа йшов текст оповідання у віршах «Безробітний (із дівчинка безробітного)» і відповідь В. Маяковського:

«Дорогий т. Равич!

Я відповідаю Вам у журналі, думаючи, що зауваження, висловлені відносно Вашого оповідання у віршах, будуть корисними й іншим поетам, що починають роботу над словом.

Я дивився Ваш вірш кілька разів і читав його багатьом, що розуміються в словах, товаршам.

«Хорошо, по-лефовски» та «Плохо, по старинке» В. Маяковський дає детальний аналіз позитивних і негативних сторін «Безробітного».

«Ми, однокурсники Равича (по ленінградському підпису) Ім. Герцена — В. Ч.), — згадує В. Хошевников, — були приголомшені: сам Маяковський надрукував вірш нашого Льоньки, Лольки!».

А ось як пише про це Леонід Равич у спогадах «Полпред поэзии большевизма»:

«Віршове на риск підправили вірш Маяковському в «Новий Леф».

Минуло два місяці. Про вірш я забув. Заходжу якось до редакції «Вечерней красной». Виходить в коридор редактор Чагін і говорить мені, що мій вірш надрукований в «Лефе». Спочатку я не повірив, але потім підправив на вокзал за журналом. Журналу я ніде не знайшов. У гуртожитку зустрів мене швейцар: «Тобі перекла». Грошей ні від кого я не чекав, що стрімголов побіг з двома повідомленнями із пошти.

Тоді паспортів не було. Студентський квиток забув узяти, і ось по конверту від тітчиного листа я вимагаю гроші і кореспонденції. Бариння мені повірила, лише спитала: «По-

„ВІДПОВІДАЮ ВАМ У ЖУРНАЛІ...“

терію-буф» В. Маяковського, і перша радянська п'єса ставиться в цирку силами акторів і режисерів усіх московських театрів — для делегатів III конгресу Комінтерну.

Вивчає творчість В. Маяковського літературознавець Семен Трегуб, з-під пера якого вийшли книги про поета: «Маяковский — газетчик» (1939) та «Владимир Маяковский» (1940).

Ще один з перших комсомольців Єлисаветграда, Марко Серебрянський, видав книгу «Владимир Маяковский» (1939).

Та чи не найглибший слід залишив В. Маяковський в житті і творчості поета, прозаїка і журналіста Леоніда Равича.

Шанувальникам немирного таланту «глашатая революції», очевидно, відомий «Лист Равича і Равичу». Дозволимо собі ще раз процитувати його:

«Шановний т. Маяковський! Наважуєсь вам написати листа. В цьому оповіданні я змальовую дійсне життя моє і моїх товаришів. Різниця в тому, що тут я змальовую людину вже більш дорослу — років тридцять, а мені 20. Крім цього, все описане — правда. Написав вам тому, що свій перший вірш написав, прочитавши ваші книги. Сам я не з Ленінграда.

1) (Переклад мій — В. Ч.).

Висновки такі: Ви дуже здібні до роблення віршів (якщо це дійсно «перше» і якщо описувано дійсно «правда»). І в двох пунктах статті: «Хорошо, по-лефовски» та «Плохо, по старинке» В. Маяковський дає детальний аналіз позитивних і негативних сторін «Безробітного».

«Ми, однокурсники Равича (по ленінградському підпису) Ім. Герцена — В. Ч.), — згадує В. Хошевников, — були приголомшені: сам Маяковський надрукував вірш нашого Льоньки, Лольки!».

А ось як пише про це Леонід Равич у спогадах «Полпред поэзии большевизма»:

«Віршове на риск підправили вірш Маяковському в «Новий Леф».

Минуло два місяці. Про вірш я забув. Заходжу якось до редакції «Вечерней красной». Виходить в коридор редактор Чагін і говорить мені, що мій вірш надрукований в «Лефе». Спочатку я не повірив, але потім підправив на вокзал за журналом. Журналу я ніде не знайшов. У гуртожитку зустрів мене швейцар: «Тобі перекла». Грошей ні від кого я не чекав, що стрімголов побіг з двома повідомленнями із пошти.

Тоді паспортів не було. Студентський квиток забув узяти, і ось по конверту від тітчиного листа я вимагаю гроші і кореспонденції. Бариння мені повірила, лише спитала: «По-

«Що ви, товаришу Маяковський, ви мені завжди подобаетесь, але я не зможу прийти, тому, що в Ленінграді проїздом і завтра їду додому. Публіка сміється, а поет допитується:

— Куди ви йдете?
— В Тверь.

— В Тверь? Ну, тоді я приїду до вас у Тверь...

Але хто ж такий Леонід Равич? Народився він 18 липня 1908 року в Єлисаветграді. З п'ятнадцяти років працював у шорника, на електростанції (про ці роки він писав у поемі «Чудесная эпоха» — В. Ч.).

У 1927 році молодий Равич їде в Ленінград. В 1930 році в бібліотечній журналі «Юний пролетарий» (Ленінград) публікує перша книга його віршів — «Рапорт». З 1931 року — в Поповкузьмьку.

Вчителює, працює в редакції. Цикл віршів «На сибірській стрійке» належить до кращого, написаного Равичем.

В 1935 році він — викладач комунузу в Мурманську, в 1936 — викладає російську мову і літературу у військовому училищі імені Кірова в Ленінграді.

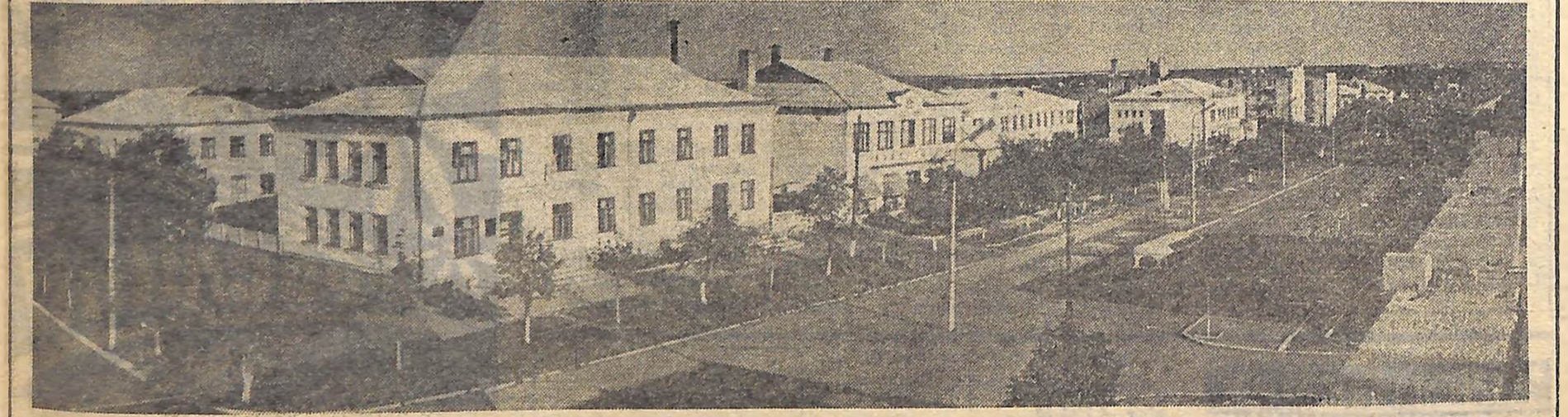
З перших днів Великої Вітчизняної війни — в околченні, в партизанському загоні. Коли в кінці 1942 року в штабі дізнались, що рядовий Равич — письменник, його відкомандировують до армійської газети, де він виступав з кореспонденціями і сатиричними віршами під псевдонімами: «Ефрейтор Тимохін», «Сержант Буланка», «Старшина Бабкін».

В повесні роки на сторінках «Ленінградской правды», в «Советской Балтике», «Вечернем Ленінграді» друкується його вірш, нариси, фейлетони. Помер 24 лютого 1957 року в Ленінграді.

Посмертно вийшли книги: «Избранное» (1958) та «Возвращение весны» (1966).

Володимир ЧАБАНЕНКО,
керівник лекторської групи обкому ЛКСМУ.

ТВОЯ КІРОВОГРАДЦІНА

М. Мала Віска.

Фото В. КОВПАКА.

Відділ веде кандидат у майстри спорту Г. ДУБІВКА.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 8

- 1. Перший Всесоюзний шаховий масовий турнір було проведено в 1956 році. Перемогу здобув Я. Клявін.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 9

- 1. У травні в Києві закінчився чемпіонат України з шахів серед чоловіків. Переміг Юрій Сахаров.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 10

- 1. Право участі у фіналі ІV командної першості Європи здобули команди Югославії, СРСР, Іспанії, Чехословаччини, Угорщини, Данії, НДР, Болгарії.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

ВОЛЕЙБОЛ

В Умані (Черкаська область) відбулась першість Уккрани ДСТ «Спартак». Чоловіча команда Кіровоградського обласного товариства зайняла ІІ місце, жінки вибороли ІІІ призове місце.

Дванадцять команд, що вийшли у фінал першості обласної ради ДСТ «Спартак», виборювали звання найсильніших колективів серед обкомів профспілок. У жінок переможцями вийшли волейболістки обкому профспілки зв'язку, у чоловіків перемогли спортсмени обкому профспілки автотранспорту і шосейних шляхів.

ФЕХТУВАННЯ

У Львові відбулась першість Уккрани ДСТ «Спартак» з фехтування за програмою V спартакиади товариств,

присвяченої 50-річчю ВЛКСМ. Наші земляки, виступаючи у другій групі, вибороли перше загальнокомандне місце.

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА

7-е місце — такий результат виступів школярів області на змаганнях

XXIII республіканської спартакиади, що проходили в Запоріжжі.

ВЕЛОСПОРТ

Юні велосипедисти у фінальних змаганнях спартакиади школярів, що проходили в Ровно, зайняли 11-е місце.

РУЧНИЙ М'ЯЧ

У Львові змагались юні гандболістки. Наші школярки зайняли в зоні ІІ місце. Хлопці м'ярялися силою в Черкасах. Кіровоградці вибороли 6-е місце в фіналі.

БАСКЕТБОЛ

У Києві і Харкові відбулися змагання з баскетбола за програмою XXIII республіканської спартакиади школярів. Наші хлопці, які виступали в столиці, зайняли четверте місце в зоні. Дівчата виступили краще і зайняли в зоні друге місце.

Жіноча збірна Радянського Союзу з баскетболу — чемпіон Європи 1968 року. Зліва направо: (сидять) Аліса Антипина і Зінаїда Барейкіте, Другий ряд: Надія Захарова, Людмила Бубнікова, Тамара Салденко, Людмила Базаревич, Третій ряд: Уляна Семенова, Скайдріте Будовска-Смідзіня, Людмила Швецова, Галина Вороніна і Раїла Прокопенко.

Фото Р. АЛФІМОВА. (АПН).

ФУТБОЛ

У ЛИПЕЦЬКУ — ПЕРЕМОГА

Позавчора футболісти кіровоградської «Зірки» провели передостанній матч першого кола чемпіонату країни серед команд другої групи класу «А». Вони грали в Липецьку з місцевим «Металургом» і перемогли з рахунком 2:1.

Перед останнім туром, який відбудеться 20 липня, наші земляки набрали 27 очок і займають друге місце в своїй підгрупі. Останній матч вони проведуть у Харкові з «Металістом».

ОЧКИ «ШАХТАРЯ»

Останню гру першого кола розіграли першості з футболу серед команд класу «Б» України та Молдавії олександрійський «Шахтар» провів у себе вдома із своїми одноклубниками з міста Червонограда Львівської області. Зустріч проходила з перевагою господарів поля. На 33-й хвилині першого тайму олександрієць Василь Капінус відкривав рахунок. Після відпочинку на 58 хвилині Олег Кліменко примушує гостей вдруге розпочати гру з центра

поля. Рахунок 2:0 не змінився до кінця поєдинку. Це третя підряд перемога гірників з таким же рахунком. У дев'ятнадцятому турі вони добились переваги над луганським «Торпедо», а у двадцятomu — над гірниками Новоолександрійським. Олександрійські спортсмени після першого кола набрали 28 очок із 42 можливих, забив у ворота суперників 23 м'ячі, а пропустили в свої 13. Вони займають четверте місце в зоні. Е. ШАБАЛІН.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 19 липня. Перша програма 11.00 — «Пісні рибальського хутора». Телевізійний фільм (Кіровоград). 11.20 — «Дикий мед». Художній фільм (Кіровоград). 16.30 — Для дітей. «Зозушка» — вистава Астраханського драматичного театру.

(Кіровоград). 17.15 — Літературний театр. До 75-річчя з дня народження В. Маяковського. Передача друга. «Поет і час». (М). 18.05 — Телефільм. (Кіровоград) 19.40 — Екран хлібороба. (Кіровоград). 19.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20.00 — «Естафета новин». (М). 21.00 — «Любіте свій естради». Писня та інструментальна музика радянських композиторів». (М). 22.15 — «Дикий мед». Художній фільм (Кіровоград). Друга програма. 22.15 — Творчий вечір Харківського театру ім. Пушкіна. (К). СУБОТА, 20 липня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Телепередачі. (М). 10.49 — «3 дні народження». Музично-розважальна програма. (М). 10.30 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (Сочі). 11.09 — Панафіна. (К). 11.05 — Телефільм. (К). 11.30 — Е. Лазарев. «Зламаний меч». Спектакль Молдавського державного театру опери та балету. (К). 11.00 — Суботній репортаж. (Львів). 14.30 — Літературний театр. До 75-річчя з дня народження В. Маяковського. Передача третя. «Театр Маяковського». (М). 15.30 — В ефірі — «Молодість». (Львівград — Одеса). 16.30 — Для школярів. В. Королько — «В поганому товаристві». Телевізійний спектакль. (Дніпропетровськ). 17.30 — «Прийждайте до нас». Концерт самодіяльного ансамблю «Берізка» курорту «Трускавець». (Львів). 18.00 — На призи братів Зіменських. Міжнародні змагання з легкої атлетики. (Львівград). 19.15 — Пошта «Лубого воєника». (М). 20.30 — «На меридіанах України». (К). 21.00 — Інтернаціональний клуб маладі. (К). 21.40 — Художній фільм. (К). 23.00 — Заключний концерт четвертого міжнародного конкурсу з балету «Варна-65». (Софія).

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

ЮНІ ДРУЗІ!

Багато хто з вас любить блукати лісом у пошуках квітів, грибів, ягід. Збираючи їх та здаючи на заготівельні пункти споживчої кооперації, ви приносите чималу користь країні в забезпеченні трудящих цінними лікарськими препаратами.

ЦК ЛКСМУ, Міністерство освіти УРСР, Правління споживчої кооперації нагородило Почесною грамотою переможців конкурсу 1967 року по збиранню лікарських рослин та дикорослих плодів і ягід. 33 піонери одержали путівки у Всесоюзний піонерський табір «Артек», 34 — у піонертабір «Орлятко». Крім того, 62 учня премійовані транспортними приймачами, а 21 — одержали фотоапарати.

Конкурс-змагання провадиться і в 1968 році.

Отже, нагадуємо, що протягом літньо-осіннього сезону можна збирати: корінь алтею, айру, палеріани, ланчатки, чериці; кошти безсмертника, арники, пиж-

ЗБИРАЙТЕ ЛІКАРСЬКІ

ми, ромашки, бузини, волошки; листя подорожника, тріфолі; плоди шипшини, глоду, горобини; ягоди жостеру, бузини, чорниці, малини, смородини; траву череди, вероніки лікарської, Іван-та-Мар'ї, звіробію, золототисячника, деревійу, чебрецю, материнки, барвінку. Збирайте також спори лікродію, кукурудзяні рильця, гарбузове насіння, камінь плодую, бодягу (водню губку).

Пам'ятайте, що лікарські рослини до заготівельних слід здавати у сушеному вигляді. Сушити їх потрібно у затінку, під навісом, на горіщі, розстелюючи тонким пухким шаром. Сушити рослини на сонці забороняється, бо вони від цього втрачають цілющі якості.

За довідками та консультаціями з питань збирання, сушіння та здачі лікарської сировини звертайтеся до заготівельників споживчої кооперації.

БАЖАЄМО ВАМ УСПІХІВ У ЦІЙ ВАЖЛИВІЙ І КОРИСНІЙ СПРАВІ!

УКООСПІЛКА, КОМБІНАТ МАСОВОЇ РЕКЛАМИ.

РОСЛИНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.